

צמיאה נבטי

גליון 47

פרשת בהעלותך תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 7.00	ירושלים: 8.17
תל-אביב: 7.15	תל-אביב: 8.20
חיפה: 7.08	חיפה: 8.21
ביתר עילית: 7.15	ביתר עילית: 8.17
רבינו תם: 8.53	רבינו תם: 8.53
הנצח החמה: 5.35 סוף זמן ק"ש למג"א: 8.27 סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.03 סוף זמן תפילה למג"א: 9.50 סוף זמן תפילה להגר"א: 10.14	

"וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ" (י' לה')

"וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ" - זה פרשה בפני עצמה, זה ספר בפני עצמו כמו שאומרת הגמרא בשבת (קטז' ע"א), "חצבה עמודיה שבעה" שבאמת יש שבעה ספרי תורה ולא חמישה. ספר במדבר נחלק לשלושה ספרי תורה, (פסוק לה) "וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ" (פסוק לו) "וּבִנְחָה יֵאמֵר שׁוֹבֵה..". הם בעצם הספר האמצעי שבחומש במדבר ובאמת זה פלא עצום שפרשה כזו קטנה שתי פסוקים הינה ספר בפני עצמו.

בפרשת "וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ" יש שני נ' הפוכים - האות נ' מרמזת על שער החמישים שער הנזן זה שער הקדושה הכי נסתר, שאותו מקבלים רק ע"י "וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ" רק על ידי נסיעות ולכן אומר הזוהר ב"בהעלותך (קנא' א) "תא חזי, נ' באשרי יושבי ביתך לא איתמר, בגין דאיהי בגלותא", כולם יודעים שבמזמור אשרי יושבי ביתך אין את האות נ', אז מתי מקבלים את האות נ' ? מתי זוכים לאות נ' ? זה דווקא בנסיעות! זה כזה קדושה גדולה זה כזה שער גדול שאי אפשר לקבל את השער הזה רק על ידי נסיעות וזה רק שאדם נוסע באמת לשם שמים להחזיר אנשים בתשובה. הרבי אומר - תיסעו תיסעו תתחילו לנסוע בכל ארץ ישראל יש אנשים גרים לבד במושבים בקיבוצים הם לא רואים רבנים לא שומעים שיעורים לא יודעים שום דבר מיהדות והיצר הרע בוער! ומה יעשה הבן ולא יחטא?. שאדם נוסע בדרכים ומחזיר אנשים בתשובה, הוא לא יודע כמה אנשים חזרו בתשובה מזה שרק ראו אותו, רואים אדם עם פאות עם אור על הפנים נפתח להם הלב, נשרף להם הלב מתערר להם הלב. אולי בין כל האנשים יש אחד שצוחק, לועג אבל 10 אלף אנשים מתעררים בתשובה, אנשים מסתכלים בחלונות אומרים הלוואי הלוואי שהיינו כמוהו כמו זה עם הזקן כמו זה עם הפאות.

כשרואים אדם דתי, אדם קדוש הנשמה פורחת! היא פורחת ונדבקת ורוצה להידבק ביהודי הזה, אדם מגיע עם פנים מאירות דופק באיזה דלת חשוכה פתאום רואים כזה מלאך מיד כל בני הבית קמים רצים אליו כמו שהיה סיפור בגוש קטיף, במושב של "מרץ" שאברכים הלכו להפיץ שם תורה וכשהם סיימו ורצו לחזור הביתה רצו אליהם כל הילדים, ילדים עם גופיות עם מכנסיים קצרות צעקו להם "למה אתם עוזבים אותנו?" למה אתם נוסעים תבואו לבתים שלנו הגיעו גם גברים ואמרו אנחנו רוצים לעשות תשובה! תעזרו לנו אנחנו לא יודעים איך?. מי שעושה כזו מצווה חשובה ונוסע מעיר לעיר וממושב למושב וגם לומד כמובן, לפני שלומדים 8 שעות אין מה לצאת! לומדים 8 שעות תורה ומפיצים תורה 8 שעות ואפשר גם ללמוד בדרך כשנוסעים, ואז שאדם בא מלא תורה, הוא בא עם פנים מאירות, רואים את הפנים המאירות שלו מיד חוזרים בתשובה, הרי כולם הולכים בפנים חמוצות בפנים נפולות בפנים שבורות וכשבא בן תורה אז רואים מלאך אלוקים עם פאות וזקן, פנים מאירות וכולם חוזרים בתשובה!

הגמרא (בבא מציעא פה ע"ב) מספרת שרצה רב חביבא בר סורמקי לראות את המרכבה של רבי חייא בשמים, הוא ביקש מאליהו הנביא, התחנן בפניו בכה לפניו אני רוצה לראות את רבי חייא אני רוצה לראות את רבי חייא אמר לו אליהו הנביא תזהר! ישרפו לך העיניים אם תראה אותו אתה תשרף מהאש לו! אמר לו אליהו הנביא אותי אתה יכול לראות אבל רבי חייא זה הכל אש מרכבות של אש מלאכי אש תזהר! אתה מבקש בקשה יותר מדי גדולה אבל רב חביבא לא יכל להתאפק הוא לא עמד בנסיון והסתכל במרכבה של רבי חייא ומיד נשרפו לו העיניים ניצוץ אחד מרבי חייא שרף לו את העיניים והוא נהיה עיוור הוא כמעט נשרף לגמרי. למחרת הוא הלך למערה של רבי חייא ובכה ובכה "רבי חייא תחזיר לי את מאור העיניים" ורבי חייא החזיר לו את הראייה. אומר האר"י הקדוש מי זה רבי חייא? מה זה רבי חייא! זה כזה צדיק שאין בו שום השגה למה? כי הוא הלך מעיר לעיר ממושב למושב יומם ולילה להרביץ תורה בישראל, הוא לא ישן הוא לא נח לרגע. אומר האר"י לא סתם זוכים לכאלה מדרגות, כל התנאים כל האמוראים מלאכים מרימים אותם בשמים אבל רבי חייא עולה לבד שום מלאך שום שרף לא מעלה אותו כי המלאכים לא יכולים לעלות כל כך גבוה, רבי חייא עולה למעלה למעלה למקום שאי אפשר לתאר לעתקא דעתיקין.

אומר הזוהר "זכאה מאן דאחיד בידא דחייבא" (שמות קכח' ע"ב) - אדם שמחזיר בתשובה אין שום שער שיהיה סגור בפניו, פותחים לו את הכל נותנים לו את כל גנזי דמלאכא, ה' לוקח אותו מחבק אותו משתעשע איתו יותר מכל הצדיקים בגלל שהוא החזיר בתשובה, ונותנים לו את כל המפתחות פותחים לו את כל השערים, מגלים לו את כל סודות התורה.

אומר ר' נתן - אם אדם לא מחזיר אנשים בתשובה עליו נאמר "זבח רשעים תועבה", אין לה' נחת רוח מהתורה שלו אפילו יהיה אדם הכי חכם הכי צדיק, אם הוא לא הולך ומחזיר אנשים בתשובה והוא לא מתחבר עם אנשים קטנים ממנו אז התפילה שלו לא מתקבלת. כי אין רשעים בישראל אפילו אם אתה רואה רשע גמור מכף רגל ועד ראש תדע שזה רק קליפות שמסובבות אותו. אומר האר"י שהקליפות הרבות שנערמות על הרשעים זה רק בגלל האור הגדול שחבי בתוכם, אפילו אותם החצופים, העזי פנים שבדור הקליפות שלהם זה רק עטיפה של מילימטר, עטיפה של מיליונית המילימטר, שברגע אחד משילים את זה ואז מתגלה האור הפנימי שלהם כי אצלם נמצא האור הכי גדול ולכן הקליפות נלחמות בהם ונדבקות בהם להסתיר את האור הגדול הזה. ברגע שאנחנו נצליח להגיע אליהם ולהזיר אותם בתשובה תתגלה נקודת האור שתאיר בכל העולם ואז כל עם ישראל יחזרו בתשובה.

אדם מחויב להחזיר אנשים בתשובה כמו שאמר יהודה "איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי" יהודה צעק! איך אני אעלה אל אבי איך אני אעלה לשמים והנער איננו איתי, מי זה הנער הזה? הנער הזה זה כל עם ישראל, זה כל הנערים האבודים האומללים שרחוקים מה', איך אנחנו נבוא לשמים ונגיד שלא החזרנו אותם בתשובה.

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
 כָּל יְכוֹל אֲשֶׁר
 לֹא יִפָּצַר מִמֶּךָ
 מְזַיְמָה, זְפַנִּי
 לְשׂוֹפֵךְ לְבִי כַּמִּים
 לְפָנֶיךָ, וְאַזְכֶּה
 בְּיַצִּיאֲתִי לְדָרֶךְ
 שְׂמֵכָל פְּסִיעָה
 וּפְסִיעָה יִבְרָא
 מִלְּאֵךְ קְדוֹשׁ,
 וְכָל נְסִיעוֹתַי יְהִיוּ
 אֶךְ וְרַק לְשֵׁם
 שְׁמִים בְּאַמֶּת,
 לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וְאֶת אוֹר רַבִּינוּ
 הַנּוֹרָא בְּכָל
 הָעוֹלָם כּוֹלוּ. כְּמוֹ
 שְׂכֵתוֹב "וַיְהִי
 בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ
 וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה
 קוֹמָה ה' וַיִּפְצֹו
 אֲבִיךָ וַיִּנְסוּ
 מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ
 כִּי מְצִיּוֹן תֵּצֵא
 תּוֹרָה וְדַבֵּר ה'

פני מלך

מי שמסתכל אל ה'

נמצא בברכה הראשונה שקבעו אנשי כנסת הגדולה בתפילת שמונה עשרה, אחרי אבות גבורות וקדושה. ומהי? חונן לאדם דעת. כלומר דבר ראשון שאדם מבקש זה דעת. כשיש לאדם דעת, יש לו כבר את הכל. כשיש לאדם דעת, הוא מבין שכשחסר לו, והוא לא צריך להסתכל על מי שיש לו בעין רעה ולקנא בו, אלא הוא צריך לפנות אל ה'. עין רעה זה חוסר דעת מוחלט. כשאדם לא מבטל את עצמו בפני ה', אז יש לו עין רעה. כי אם הוא לא רואה את ה', את מי הוא רואה? את עצמו. ואז הוא מביט כל הזמן לצדדים, לראות מה יש בצלחת של השני במקום להרים את הראש למעלה, אל ה'. כי מי שמסתכל אל ה' יש לו תמיד עין טובה. כי הוא מבין שכל דבר זה מה'.

"האמת צריכה להיות שייכת אלינו, היא השליחות שלנו, היא התפקיד שלנו, היא מה שמצפים מאתנו בשמים. זה דבר מאד קשה לדעת מה אנחנו יכולים ומה אנחנו לא יכולים, אם זה קצת יותר מדי או זה פחות מדי. האמת לאמיתה היא כל הזמן נעה וזעה, מרגע לרגע, משעה לשעה, מיום ליום, כל פעם אנחנו זוכים להבנה חדשה, להסתכלות חדשה, לאור חדש, להבין את האמת ביתר בהירות, את האמת לאמיתה, לא האמת המופשטת, את האמת ששייכת אלינו, שכבר קנינו אותה, ואנחנו יודעים מה אנחנו צריכים לעשות עם האמת הזאת כי אם לא זה משהו כזה רחוק ומופשט. כל מה שאנחנו מבקשים וכל מה שאנחנו צריכים

פרפראות לתורה

עבודות איש הישראלי מתחלה ועד סוף, שמכולם מקבל הש"י התפארות שהוא בחי מעשה המנורה, כל זה נעשה רק ע"י עקשנות בחי" "עד ירכה עד פרחי מקשה היא", שמתחלה ועד סוף צריכין עקשנות ועזות גדול. (ליקוטי הלכות ה'-בהמ"ז ד'יב)

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הצרת... ויעש כן אהרן"

על דברי הכתוב כאן מעיר רש"י: "ויעש כן אהרן - להגיד שיבחו של אהרן, של שינה, נשאלת השאלה, מה רואה הכתוב לשבח את אהרן בהדלקת המנורה, "כאשר צוה ה' את משה? כלום יעלה על הדעת שצדיק יסוד עולם כמו אהרן הכהן, ישנה חלילה כלשהו ממצוות ה'?"

אומר על כך הצדיק רבי מאיר מפרימישלן: אף על פי שאהרון נבחר לשמש כהן גדול, ולהיות קרוב לשכינה - לא גבה ליבו חלילה, ולא שינה הוא דבר מאורחותיו עם הבריות, והיה כל ימיו "אוהב שלום ורודף שלום ומקרבן לתורה" (אבות א', יב).

הוא שאומר רש"י: "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" - שלא שינה את עצמו ואת יחסיו הנילביים עם כל אדם, אלא דבק עד סוף ימיו במידת הענוה והצניעות, ועטרת הכהונה הגדולה שהונחה על ראשו לא שינתה אותו מאומה. (בני ציון)

עקשנות דקדושה

"מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחי מקשה היא" (ח',ד')

מעשה המנורה זה בחי' כלל התפארות, שהש"י מתפאר בישראל, שמשם עיקר האור, וע"כ בנרות המנורה היה עדות שהש"י אוהב עמו ישראל ומשרה שכינתו בהם, כשרז"ל על נר המערבי שהוא עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, שזה בחי' התפארות שמחמת התפארות ואהבתו בנו הוא משרה שכינתו בתוכנו, נמצא שכל מעשי המנורה הוא בחי' התפארות שהש"י מתפאר בישראל, וזה בחי' כל הציורים הנפלאים שהיו במנורה גביעים וכפתורים משוקדים ופרחים וכו', כל זה מרמז על כמה מיני גוונים ההתפארות שהש"י מתפאר בישראל שכלולים מגוונים סגיאין, וכל אלו ההתפארות שהם בחי' מעשה המנורה אין זוכין כ"א ע"י עקשנות גדול, שצריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה', וזה בחי' "זה מעשה המנורה מקשה זהב", מקשה לשון עקשנות, שצריכין להיות עז וקשה בעבודת ה' בעקשנות גדול מאד, וזהו "עד ירכה עד פרחי מקשה היא", הדיינו שכל הציורים והפרחים שבמנורה עד ירכה עד פרחי הוא כלל ההתפארות של ישראל, הכל זוכין על ידי עקשנות דייקא בחי' "עד ירכה עד פרחי מקשה היא", היינו שבכל

סיפור לפרשה

"מקברות התאוה נסעו העם הצרות"

הצדיק רבי מנחם מנדל מקוציק, שהיה מגדולי האדמו"רים בפולין במאה ה-יט' התפרסם ברחבי פולין בחריפות המוחין שלו, ובאמרותיו המבריקות, ואלפי חסידים השכימו לפתחו, ובלעו בצמא את דברי תורתו. בשנות זקנותו, הסתגר רבי מנדל בחדר תלמודו, ומיעט לצאת אל חסידיו, שצבאו על דלתות ביתו יומם ולילה, בצפייה לשמוע ממנו דבר תורה וחסידות. ומעשה בחבורת חסידים, שפנו אל משמשו - עוזרו של הרב בבקשה, שהרבי הנערץ יאות לצאת אליהם, ולהעניק להם מברכתו. הגיב על-כך רבי מנדל בדברים קשים כבדול, וקרא באזני חסידים שנצבו לפניו: למה התלקטתם ובאתם אלי? רוצים אתם שאנקה את הליכלוך שדבק בכם, ואגרש את המחשבות הזרות ואת התאוות המגוננות שלכם?... אולם עליכם לדעת, שאיני מנקה אשפות, וכל זאת תעשו אתם בעצמכם בעמל וביגיעה, לפני שאתם באים אלי. והלא פסוק מפורש הוא בתורה: "מקברות התאוה נסעו העם הצרות" - בתחילה צריך אדם מישראל "לקבור" את התאוה המקוננת בו - ורק לאחר מכן, הוא יכול לנסוע לחצרות צדיקים... (בני ציון)

שבת שלום!

"ויאמר ה' אל משה היד ה' תקצר"

אל חדרו של רבי מאיר מפרימישלן ניכנס יהודי וטענה בפיו: שכנו מסיג את גבולו, ופתח חנות ליד חנותו שלו ומוכר שם אותם הדברים שהוא מוכר ובכך מקפח את פרנסתו. שאל אותו רבי מאיר: האם שמת לב כיצד הסוס שותה ממני הנרה? ענה לו היהודי בתמיהה: לא, איני יודע! ובכן - אמר לו רבי מאיר - בטרם ישתה הסוס ממני הנרה - הוא נוהג לבעוט במים, ורק לאחר מכן הוא שותה. ומדוע? מדוע נוהג הסוס מנהג מוזר זה? אלא כיון שבא הוא לשתות מהמים, משתקפת לנגדו למותו, והוא סבור שזהו סוס אחר שבא לשתות את המים שלו. על כן הוא מרים את רגליו ובוטט בו (במים), עד שהם נעשים עכורים ודמותו של הסוס נעלמת, ואז הוא שותה בשמחה... אבל האדם אינו סוס, ועליו לדעת שאת העולם מנהיג הקב"ה, שזן ומפרנס את הכל "מביצי כינים ועד קרני ראמים", זן את הבריה הקטנה ביותר ועד הגדולה ביותר, וכמובן יכול להשקות את כל הסוסים ולפרנס את כל הבריות. (בני ציון)

לעילוי נשמת
ברטה
בת פרידה ז"ל

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים טולדנו
בן אסתר ז"ל

לרפואת
רו"ר רחמים
בן תנה הי"ו

לישועת
נועה בת
מזל הי"ו

לישועה וחזרה
בתשובה של
אביחי בן שולה הי"ו

לישועה וחזרה
בתשובה של
תומר בן מזל הי"ו

יוסף זיו בן רחל הי"ו
הצלחה ושמחה
ברוחניות וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליטי"א

לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666755 ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי